

Hadd menjek, Istenem, mindig feléd

422. dicséret

Sarah F. Adams (1841)

Lowell Mason, 1856

Fordító: Áprily Lajos (1887–1967)

OSVÁTH Viktor, 1968

$\text{♩} = 85$

1. Hadd men - jek, Is - te-nem, Min - dig fe - léd,
2. Ha es - te száll re-ám, S csön - des he - lyen
3. Szí - vem - től tró - no-dig Mily szent cso - da!
4. Á - lom - lá - tás u - tán Haj - nal, ha - kél,
5. Csil - lag - vi lá - go-kat El - hagy - va már,

Fáj - dal - mak út - ja - in Min - dig fe - léd.
Á - lom - ra haj - ta-nám Fá - radt fe - jem:
Meny - nye - i grá - di-csok Fé - nyes so - ra.
Kí - nos kő - ván - ko-som Meg - ál - dom én.
El - fá - radt lel - kem is Ha - za - ta - lál.

Ó, sok ke - reszt - je van, De ez az én u-tam,
Nem lesz hol nyug - hatom, Kő lesz a ván - kosom,
A szent an - gyal - se-reg Mind né - kem in - te-get;
Temp - lom - má szen - te-lem, Hogy fáj - dal - mas szí-
Hoz - zád, ha el - ju-tok, Lá - bad - hoz ros - ka-dok:

Mert hoz - zád visz, U-ram, Min - dig fe - léd.
De á - lom szár - nya-kon Szál - lok fe - léd.
Ó, U - ram, hadd megyek Én is fe - léd!
U - ram, hoz zád vigyem, Min - dig fe - léd!
Ot - tan meg nyug - ha-tok Ó - rök - re én.